

عنوان مقاله:

تحلیل جرم زبانی دروغ در نظام قضایی از منظر زبان شناسی حقوقی (مطالعه موردی در محاکم قضایی تهران)

محل انتشار:

فصلنامه زبان پژوهی، دوره 4، شماره 7 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

نگار مومنی - دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

زبان شناسی حقوقی (قانونی)، رشته ای است که با هدف های حقوقی موجود در نظام قضایی، هم راستا شده است و بر تمام شاخه های زبان شناسی، از جمله آوا شناسی، معنا شناسی، گفتمان و... تاکید می کند. این علم در ایران، چندان شناخته شده نیست؛ اما می تواند در نظام قضایی، کار بردی در خور توجه داشته باشد. هدف از نوشتن این مقاله، آن است که نشان دهیم چگونه ابزار های زبانی می توانند با تحلیل زبان شناختی، به شناسایی جرم زبانی کمک کنند؛ به ویژه زمانی که هیچ گونه مدرک معمول و شفافی در دست رس نیست. جرم زبانی به برخی کنش های گفتاری اطلاق می شود که معمولا غیر قانونی هستند؛ به عبارت دیگر، جرم زبانی با کنش منظوری صورت می پذیرد؛ مانند دروغ، فریب، تهدید، ارتشا و... . برای نگارش مقاله حاضر، پس از مشاهده پرونده های متعدد در داد سرا و پلیس آگاهی تهران بزرگ، یکی از داده هایی را که جرم زبانی دروغ در آن وجود داشت، برگزیده و سپس آن را تحلیل کرده ایم. این داده نسبتا کامل در دو مرحله تحلیل شده است: نخست، جمله های متهم به لحاظ زبان شناختی و سپس روابط قدرت؛ در نهایت، به این نتیجه رسیده ایم که عوامل زبانی مانند ابزار معنایی (طرحواره ذهنی و قالب ذهنی، معنای فعل)، ابزار نحوی (وجه فعل)، ابزار کلامی (روابط قدرت) و... می توانند در شناسایی و تحلیل جرم زبانی، موثر باشند. دروغ هم در داد سرا و هم در پلیس آگاهی به عنوان ضابط قوه قضایی، جرم تلقی می شود. شایان ذکر است که بررسی تمام جرایم زبانی در یک مقاله ممکن نیست؛ از این روی، در پژوهش حاضر، تنها جرم دروغ در نظام قضایی را بررسی کرده ایم

کلمات کلیدی:

زبان شناسی حقوقی (قانونی)، جرم زبانی، داده های زبانی، ادله زبانی (معنای فعل، روابط قدرت و...)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1016824>

